

Pe calea florilor sălbatice

Aprecieri pentru această carte

Ador această carte. Stilul literar al lui Ruth abundă în profunzime și sensibilitate. Fiecare floare este o aducere-aminte despre purtarea de grijă plină de dragoste a lui Dumnezeu. Fiind pasionată de flori, această carte m-a impresionat în mod deosebit și mi-a adâncit sentimentul de uimire în fața creației lui Dumnezeu, a înțelepciunii cu care a făcut ca toate lucrurile să prospere în mediul lor perfect protejat. O carte plină de inspirație, care provoacă la reflecție.

Cartea aceasta este mai mult decât un jurnal de meditații – este o invitație la a ne opri, a renunța la eforturile inutile și a ne aduce aminte că, asemenea florilor sălbatice, suntem susținute și protejate de Creatorul nostru. *Pe calea florilor sălbatice* este un act tainic de închinare, ca o plimbare pașnică pe un câmp presărat cu flori, unde sufletul tău poate să respire în voie și să găsească alinare.

De aceeași autoare, la Editura Scriptum a mai apărut:

Niciodată prea departe
Pe calea florilor sălbatice

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CHOU SIMONS, RUTH

Pe calea florilor sălbatice / Ruth Chou Simons. - Oradea : Scriptum, 2026
ISBN 978-606-031-495-0

UN CADOU SPECIAL PENTRU

CU MULT DRAG. DIN PARTEA

ÎN DATA DE

PE CALEA
florilor
sălbatiche

CU SUFLETUL
DESPOVĂRAT DE GRIJI

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in English in the U.S.A. under the title:
The Way of the Wildflower
by Ruth Chou Simons
by Thomas Nelson, a registered trademark of
HarperCollins Christian Publishing, Inc., Nashville, TN
© 2025 by Ruth Chou Simons.
All rights reserved.
Published by arrangement with HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Pe calea florilor sălbatice
de Ruth Chou Simons

© 2026 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

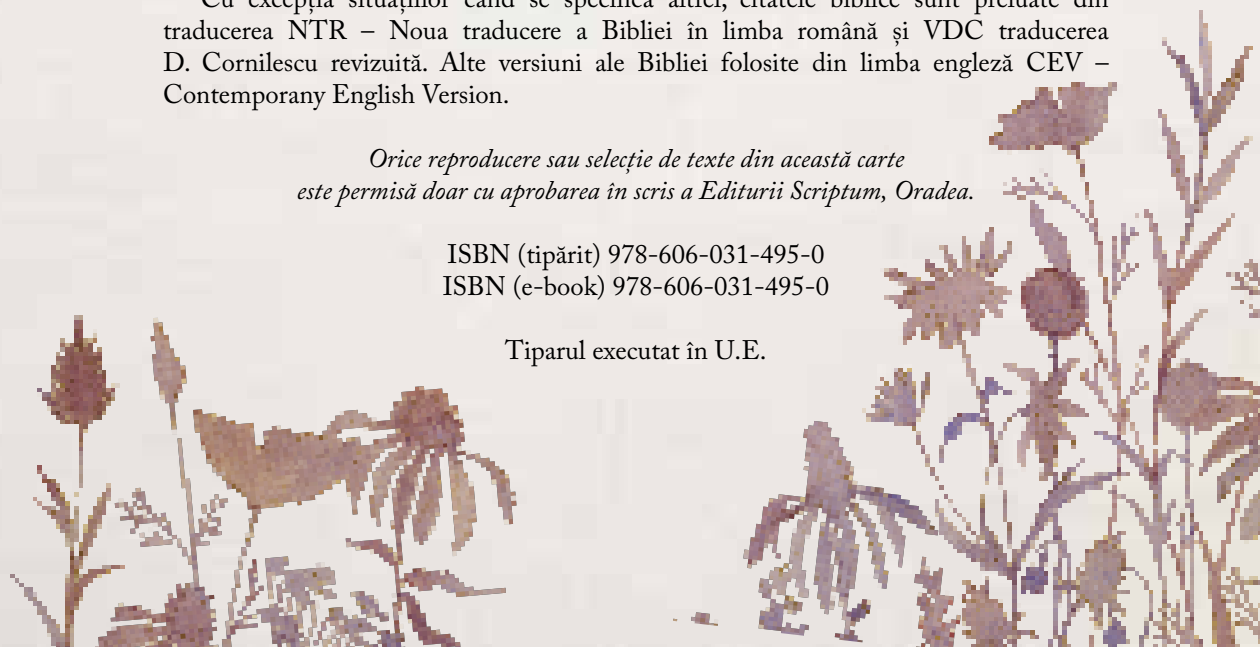
Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice sunt preluate din traducerea NTR – Noua traducere a Bibliei în limba română și VDC traducerea D. Cornilescu revizuită. Alte versiuni ale Bibliei folosite din limba engleză CEV – Contemporary English Version.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN (tipărit) 978-606-031-495-0
ISBN (e-book) 978-606-031-495-0

Tiparul executat în U.E.

*Acelora care-și imaginează
că pot scăpa de griji
doar în aerul curat de munte,
printre flori sălbatice.
Isus este calea mai bună:
în ochii Lui ești mai de preț
decât orice floare sălbatică.*

Cuprins

Introducere 11

CALEA DEPENDENȚEI

1. Când ai nevoie de cineva căruia îi pasă
Nu-mă-uita 21
2. Când ți-e teamă de viitor
Ghiocelul..... 27
3. Când stricăciunea acestei lumi este apăsătoare
Ochiul boului de munte.....33
4. Când viața ia o întorsătură neașteptată
Căldărușa..... 39
5. Când te simți neputincioasă
Ciulinul.....47
6. Când rana ta e încă vie
Lăcrimioara..... 53

CALEA LIBERTĂȚII

7. Când nu poți da timpul înapoi
Caprifoiul..... 63
8. Când cineva ți-a greșit
Toporașul galben de munte..... 69
9. Când te simți neînțeleasă
Lupinul75
10. Când nu vrei decât un plan perfect
Scara-Domnului..... 81
11. Când ai de luat o decizie importantă
Irisul de munte.....87
12. Când te temi să răspunzi chemării
Nemțisorul..... 93

CALEA REZILIENȚEI

-
-
13. Când nu vrei să citești Biblia
Pensula portocalie 103
 14. Când durerea ta nu este trecătoare
Macul oriental 111
 15. Când dezamăgirea amenință să te răpună
Dantela reginei Ana 119
 16. Când comunitatea creștină te decepționează
Papucul doamnei 125
 17. Când te lupți cu păcatul
Echinacea 131
 18. Când prietenia devine incomodă
Zoreaua 137

CALEA RĂBDĂRII

-
19. Când îți dorești ceea ce nu ai
Azure Bluet 147
 20. Când nu știi ce să mai faci
Planta-busolă 153
 21. Când ești copleșită
Margareta târătoare 159
 22. Când ești în așteptare
Luminița nopții 167
 23. Când te confrunți cu imposibilul
Primula lui Parry 173
 24. Când în jurul tău e haos, la fel și în tine
Mușetelul german 179

CALEA IUBIRII DIVINE

25. Când nu te simți frumoasă
Macul californian.....189
26. Când nu mai știi cine ești
Floarea-soarelui.....195
27. Când munca nu-ți aduce împlinire
Iarba-neagră.....201
28. Când te simți singură pe lume
Coadă-șoricelului207
29. Când viața pare monotonă și lipsită de farmec
Coroana regelui 213
30. Când te simți departe de casă
Zambila sălbatică.....219

Mesaj din partea lui Ruth.....225

Mulțumiri.....226

Despre autoare229

Introducere

Am ieșit la plimbare prin munții din Colorado, căutând să mă rup puțin de solicitările și grijile ce amenință să-mi întunece perspectiva. Trebuie să-mi limpezesc mintea. E vară aici, iar florile sălbatice înveșmântă colinele într-un covor pestriț de liliachiu, albastrui, roz țișător, portocaliu închis și galben-lămâi. Un pâlc de Dantela reginei Ana, florile mele preferate, își înalță capetele semețe spre coroanele plopilor tremurători, vecinii lor. La umbra bogăției de culori, texturi și forme neașteptate se aștern petice de flori sălbatice, ca niște zâne desprinse din basme. Dacă nu te-aplec să le privești cu luare-aminte, abia le vezi: niște picățele aproape microscopice cu petale, filamente și frunzulițe pe care le poți lesne trece cu vederea.

Uită-te la ele cum cresc, îmi zic. Fără efort, neîngrădite, din abundență.

Nu se frământă și nu se tem. Oricât de mărunte și delicate ar fi, Cineva le poartă de grijă. Fie că arde soarele sau plouă cu găleata, ele răsar printre pietre, din pământ. Sunt pline de viață și nu se rușinează de splendoarea lor. Nu-și bat capul cu ce spun alții și nu se obosesc încercând să-și poarte de grijă. Trag aer adânc în piept și expir.

Doamne, cum aş putea lua exemplul acestor flori sălbatice? Cum aş putea scăpa de frământările mele? De problemele săcâitoare pe care nu le pot rezolva? De aceste temeri care ameninţă să-mi fure bucuria când nu sunt înconjurată de flori, ci de obstacolele insurmontabile din viaţa mea?

Şi, din ungherele prăfuite ale minţii, îmi vin în gând, cu o claritate deosebită, cuvintele atât de cunoscute ale lui Isus:

De aceea vă spun: nu vă îngrijaţi pentru viaţa voastră, gândindu-vă ce veţi mânca, nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veţi îmbrăca. Căci viaţa este mai mult decât mâncarea, iar trupul mai mult decât îmbrăcămintea. Uitaţi-vă cu atenţie la corbi: ei nici nu seamănă, nici nu seceră şi nu au nici cămară, nici hambar. Şi totuşi Dumnezeu îi hrăneşte. Cu cât mai preţioşi sunteţi voi decât păsările! Şi apoi, cine dintre voi, îngrijorându-se, poate să adauge un cot la lungimea vieţii lui? Prin urmare, dacă nu puteţi face nici cel mai mic lucru, de ce vă mai îngrijaţi de celelalte?

Uitaţi-vă cu atenţie cum cresc crinii: ei nici nu muncesc, nici nu torc. Şi totuşi, vă spun că nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei! Iar dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puţin credincioşilor.

—LUCA 12:22-28

Dependente, şi totuşi nestingherite. Răbdătoare, şi totuşi productive. Şi atât de profund iubite. Remediul pentru inima noastră împovărată este să trăim ca nişte copii care se odihnesc în purtarea de grijă a Tatălui lor ceresc. Să înlocuim îngrijorarea cu încrederea, minciunile cu adevărul,

teama cu credința și independența cu dependența. Noi n-am fost create să ne trudim și să ne agităm peste măsură, ca și când totul ar depinde de noi. Am fost create să ne punem încrederea în Isus pentru toate nevoile noastre.

Această carte este rodul propriei mele lupte cu frământările și cu teama. În fiecare nouă etapă a vieții, mai cu seamă atunci când eram îngrijorată, a trebuit să învăț să mă opresc și să-mi aduc aminte ce spune Evanghelia – planul de mântuire al lui Cristos, care a schimbat totul. Și când mă așezam să scriu și să analizez toate modurile în care mă lupt să trăiesc așa ca florile sălbatice (și asupra diverselor circumstanțe care par să îngreuneze acest lucru), ajungeam mereu la aceeași concluzie – *fiindcă Isus...*

Fiindcă Isus.

Nu-i un răspuns tipic școlii duminicale sau o soluție creștină banală pe care s-o aplicăm la problemele noastre sau ale altora. Este un adevăr de care să ne agățăm din adâncul sufletului. Este singura noastră speranță în realitatea dură a acestei lumi. Și când punem la inimă cuvintele lui Isus și ne gândim cum cresc florile sălbatice, fiindcă Isus devine mottoul zilelor noastre. Dacă avem încredere că Tatăl are grijă de noi nespun mai mult decât de florile sălbatice, putem ști următoarele:

Fiindcă Isus a purtat păcatele noastre pe cruce, Dumnezeu, prin harul Lui, nu numai că ne-a izbăvit de pedeapsa și povara păcatului, ci ne dă viață și ne ajută să credem, să gândim și să trăim diferit.

Fiindcă Isus este Calea, putem fi sigure că există o destinație – nu suntem rătăcitoare – iar destinația aceea face ca întregul parcurs să merite.

Fiindcă Isus ne-a asigurat o casă în cer, unde vom locui pe vecie în prezența lui Dumnezeu, nu trebuie să ne temem de moarte sau de ceea ce avem de înfruntat în viață.

Isus, care ne-a îndemnat să nu ne îngrijorăm cu privire

la viața noastră, este același Isus care ne-a oferit o cale să ne bucurăm de siguranța mântuirii. El a croit o cale de a ajunge la Tatăl acolo unde nu exista nicio cale. Este ceva prea greu pentru Dumnezeu nostru? Există vreo îngrijorare sau teamă pe care să n-o poată gestiona?

În timp ce meditam la Scriptură și mă plimbam pe colinele presărate cu flori sălbatice de lângă casă, am ajuns la aceeași concluzie cu privire la felul în care cresc. Florile sălbatice sunt:

*dependente
libere
reziliente
răbdătoare
preaiubite*

Ne mai mirăm atunci că Isus ne îndeamnă să ne uităm cum cresc florile pe câmp, în păduri și pe munți și să învățăm de la ele cum să ne încredem în Dumnezeu pentru tot ce avem nevoie? Ori de câte ori ne confruntăm cu neliniști, temeri și diverse lupte, putem să ne odihnim în purtarea de grijă plină de dragoste a Tatălui, care ne

despovărează sufletele apăsate de griji. Putem să umblăm în calea dependenței, libertății, rezilienței, răbdării și, din fericire, a iubirii divine.

Draga mea, Isus are putere, iar promisiunile Sale sunt de neclintit. Iată de ce putem să ne luăm privirea de la îngrijorările și temerile noastre și să facem cum ne-a învățat Isus: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33, VDC). Problemele cu care ne confruntăm nu dispar ca prin farmec, ci ajung, pur și simplu, în grija lui Dumnezeu, nu a noastră. Frământările își pierd puterea când își pierd locul de cinste în inima noastră. Iar atunci când învățăm să trăim în dependență de Acela care ne vede nevoile și Se ocupă de fiecare în parte, cunoaștem libertatea profundă pe care ne-o dă faptul că rămânem în El. Și când ne odihnim la umbra Lui, învățând să trăim liniștite și conștiente de faptul că suntem preaiubite, începem să umblăm pe calea florilor sălbatice.

*Numai
prin har,
Ruth*

CALEA
Dependentei

CALEA Dependenței

Adânc în rădăcinile lor, toate florile păstrează lumina.

THEODORE ROETHKE

FLORILE SĂLBATICE nu sunt doar frumoase; ele sunt esențiale pentru mediul în care cresc și deseori arată cât de sănătos este ecosistemul. Florile sălbatice purifică aerul și împiedică degradarea solului. Ele oferă hrană pentru insecte și alte creaturi. La rândul lor, albinele și alte insecte poartă polenul de la o floare la alta, asigurând răspândirea semințelor. Aceste flori nu au doar rol decorativ; ele joacă un rol vital în echilibrul mediului în care trăiesc.

Florile sălbatice depind în totalitate de Creatorul lor. De calendarul Lui, de precipitațiile pe care le îngăduie, de anotimpurile pe care le-a rânduit și de ecosistemul în care le-a așezat. Fie că răsar pe munți sau de-a lungul drumurilor de țară, florile sălbatice nu au nevoie de grădinari care să le îngrijească. Nu li se administrează îngrășământ și nu sunt udate zilnic după un anumit program. Ele au fost create în totală dependență de Maestrul Grădinar. Ele depind de ceea ce li se dă și de timpul hotărât de Creator pentru a primi ceea ce au nevoie.

Oh, ce bine ar fi să fim ca niște flori sălbatice – dependente și supuse, fără să pretindem o anumită poveste, un anumit anotimp sau circumstanțe mai favorabile, ci să înflorim cu adevărat acolo unde am fost așezate. Calea dependenței nu este împovărătoare, dacă știm Cine ne poartă de grijă. A trăi în dependență înseamnă a conștientiza că nu suntem centrul universului și a ne asuma rolurile unice care ne revin. Nici mai mult, nici mai puțin. Dependente de Dumnezeu, Creatorul, pentru hrană și tot ceea ce ne trebuie ca să împlinim chemarea lui Dumnezeu pentru viața noastră. Ce libertate să te poți lăsa în grija mâinii Lui!

*Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.
Cel care rămâne în Mine și în care
rămân Eu aduce mult rod. Căci
despărțiți de Mine nu puteți face nimic.*

—IOAN 15:5

*Tată, sunt total dependentă de Tine în
toate privințele, chiar și atunci când
nu-mi dau seama sau nu recunosc asta.
Ajută-mă să las toate poverile mele în
grija Ta plină de dragoste. Ajută-mă să
cunosc bucuria de a rămâne în Tine și de
a fi dependentă de Tine.*

Amin.

